> A jeśli niegodziwy odwróci się od wszystkich swoich grzechów, które popełnił, będzie strzegł wszystkich moich ustaw i będzie czynił to, co prawe i sprawiedliwe, na pewno będzie żył, nie umrze.
>
> *— Ezechiela 18:21*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: nawrócenie, prawo, posłuszeństwo, grzech

*Interpretacja:*
Biblia zawiera wiele istotnych nauk, które pomagają nam zrozumieć Boży plan dla naszego życia. Jednym z takich fragmentów jest *Ezechiela 18:21*, mówiąca o Bożym przebaczeniu i sprawiedliwości.

**Kontekst wersetu**

Werset ten stanowi część 18. rozdziału Księgi Ezechiela, który porusza kwestię osobistej odpowiedzialności za grzech oraz Bożej sprawiedliwości. Prorok *Ezechiel* wyjaśnia w nim, że wszyscy odpowiadamy za swoje czyny, a konsekwencje naszych decyzji spadają wyłącznie na nas.

**Znaczenie nawrócenia**

W wersecie *Ezechiela 18:21* Bóg obiecuje miłosierdzie i przebaczenie tym, którzy odwracają się od grzechu i zaczynają żyć zgodnie z Jego prawami oraz przykazaniami. Fragment ten przypomina nam o znaczeniu nawrócenia i powrotu na drogę Pana. Jeśli odwrócimy się od grzechu i będziemy dążyć do sprawiedliwego i prawego życia, Bóg nam przebaczy oraz obdarzy nas pełnią życia i wiecznym zbawieniem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Czyż ja mam upodobanie w śmierci niegodziwego? – mówi Pan BÓG, a nie raczej w tym, aby się odwrócił od swoich dróg i żył?
>
> *— Ezechiela 18:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela

Tematy: nawrócenie, śmierć, życie

*Interpretacja:*

*Ezechiela 18:23* ukazuje pełną współczucia i sprawiedliwości naturę Boga. W Biblii mianem bezbożnych określa się tych, którzy kroczą drogami nieprawości i grzechu. Innymi słowy, pytanie retoryczne postawione przez proroka *Ezechiela* brzmi: Czy Bóg pragnie śmierci tych, którzy nie przestrzegają Jego przykazań i sądzą, że nigdy nie dosięgnie ich sprawiedliwość? Odpowiedź Boga, zawarta w tym wersecie, jest jasna: nie pragnie On niczyjej śmierci, nawet śmierci bezbożnych.

**Boże miłosierdzie: szansa na nawrócenie**

W tym fragmencie odnajdujemy obietnicę miłosierdzia i nadziei. Bóg pokazuje nam, że nie musimy lękać się śmierci ani kary za nasze błędy. Zawsze istnieje szansa na nawrócenie i zmianę obranej drogi. Kluczem do tego jest gotowość do podjęcia takiego kroku oraz przyjęcie Bożej pomocy. Bóg pragnie, abyśmy żyli w pokoju i pomyślności, prowadząc prawe życie. Ukazuje nam, że jest zawsze gotów przebaczyć nasze grzechy i wspierać nasz osobisty rozwój.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Nawróćcie się i odwróćcie się od wszystkich swoich występków, aby nieprawość nie stała się waszą zgubą.
>
> *— Ezechiela 18:30*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: nawrócenie, kara, grzech

*Interpretacja:*
*Ezechiela 18:30* mówi o odpowiedzialności, jaką ponosimy przed Bogiem za nasze czyny i decyzje. Jesteśmy sądzeni na podstawie własnych uczynków i postaw, a nie czynów czy postaw naszych rodziców lub przodków. Aby uniknąć zguby, jesteśmy wzywani do okazania skruchy za nasze przewinienia i odwrócenia się od grzechu.

**Boża sprawiedliwość**

Należy podkreślić, że Boży sąd jest sprawiedliwy i bezstronny. Każdy człowiek jest sądzony według własnego postępowania, co wskazuje, że Bóg zna nasze myśli, intencje, postawy i pobudki. Nie sądzi nas za przynależność do określonej rodziny, kultury czy rasy, lecz za wybory, których dokonujemy w życiu.

**Znaczenie skruchy**

Wezwanie do skruchy przewija się przez całą Biblię. Oznacza ono uznanie własnych błędów i uchybień, porzucenie ich oraz dążenie do przemiany życia i zwrócenia się ku Bogu i Jego przykazaniom. Innymi słowy, wiąże się to z całkowitym nawróceniem. Skrucha to nie tylko poczucie smutku czy wyrzuty sumienia z powodu popełnionych czynów; to także działanie mające na celu ich naprawienie – czyli zmianę postępowania.

**Związek między bezprawiem a zgubą**

Werset ten wyraźnie wskazuje, że bezprawie – czyli brak sprawiedliwości lub obecność niegodziwości – może prowadzić do naszej zguby. Nasze błędne decyzje mogą mieć poważne, długotrwałe konsekwencje nie tylko dla naszego życia, ale także dla życia osób z naszego otoczenia. Istnieje jednak dobra wiadomość: możemy uniknąć zguby. Bóg oferuje nam drogę wyjścia poprzez skruchę i nawrócenie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Nie mam bowiem żadnego upodobania w śmierci umierającego, mówi Pan BÓG. Odwróćcie się więc, a będziecie żyć.
>
> *— Ezechiela 18:32*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: nawrócenie, śmierć, Życie wieczne, pokuta, sprawiedliwosc

*Interpretacja:*
Werset *Ezechiela 18:32* ukazuje Bożą wolę wobec nas wszystkich. Bóg mówi w nim, że nie pragnie śmierci człowieka, lecz chce, abyśmy zwrócili się do Niego i zyskali życie wieczne. To niezwykle potężna obietnica, która zapewnia nas, że Bóg ma dla nas plan – plan ukierunkowany na życie, a nie na śmierć.

**Wezwanie do nawrócenia**

Werset ten wzywa nas również do tego, byśmy odwrócili się od swoich grzechów i *przyjęli Chrystusa jako Zbawiciela*. Tylko dzięki zwróceniu się do Niego możemy dostąpić życia wiecznego, które Bóg nam obiecał. Musimy uznać, że nasze decyzje i czyny były sprzeczne z Bożą wolą, i prosić Go o przebaczenie. On zawsze jest gotów nam wybaczyć, gdy szczerze żałujemy za grzechy i szukamy Jego miłosierdzia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Bracia, jeśli przydarzy się komuś jakiś upadek, wy, którzy jesteście duchowi, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony.
>
> *— Galacjan 6:1*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: nawrócenie, pragnienie, grzech, pokusa

*Interpretacja:*
Życie chrześcijańskie nie jest łatwe. Choć jesteśmy powołani do dążenia do świętości i wierności Bogu, zdajemy sobie sprawę, że pozostajemy niedoskonałymi ludźmi, zmagającymi się z pokusą grzechu. Dlatego Pismo Święte wielokrotnie wzywa nas do troski o siebie nawzajem w wierze oraz do upominania tych, którzy pobłądzili.

Jedno z takich wezwań znajdujemy w *Galacjan 6:1*, gdzie jesteśmy zachęcani, by z duchem łagodności przywracać na właściwą drogę brata lub siostrę *w Chrystusie*.

**Wezwanie do przywrócenia na właściwą drogę**

*Apostoł Paweł* pisze do Galatów, pragnąc umocnić ich wiarę i skorygować pewne błędy, które wkradły się do ich wspólnoty chrześcijańskiej. W tym kontekście werset z *Galacjan 6:1* stanowi kontynuację nauczania o konieczności wzajemnego wspierania się w wierze oraz unikania pychy czy zarozumiałości.

Werset ten rozpoczyna się od zwrócenia się do braci w Chrystusie jako do *„duchowych”*, co sugeruje, że zostali oni zbawieni przez Bożą łaskę i przemienieni przez Jego Ducha. To właśnie tym osobom powierzono zadanie przywracania na właściwą drogę tych, którzy

ulegli błędowi.

**Przywracanie z łagodnością**

Wezwanie do przywrócenia brata lub siostry w wierze nie oznacza koniecznie potępienia czy ukarania osoby błądzącej. Przeciwnie – dzieło to musi być podejmowane w duchu łagodności. Oznacza to podchodzenie do drugiego człowieka z pokorą i miłością, przy jednoczesnym pamiętaniu, że wszyscy jesteśmy podatni na grzech i potrzebujemy Bożej łaski, by przezwyciężać własne słabości.

Zatem celem tego działania nie jest poniżenie czy zawstydzenie brata lub siostry, którzy zgrzeszyli, lecz raczej doprowadzenie ich do szczerego wyznania win i nawrócenia, aby mogli na nowo doświadczyć Bożej łaski przywracającej do wspólnoty.

**Uleganie pokusie grzechu**

*Galacjan 6:1* kończy się ważnym ostrzeżeniem: *„uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony”*. Słowa te przypominają nam, że również my możemy ulec pokusie i popełnić błąd.

Dlatego, podejmując się zadania przywracania brata na właściwą drogę, musimy czynić to ze świadomością własnej słabości i możliwości upadku. Pomoże nam to zachować współczucie, cierpliwość i pokorę w naszych działaniach. Co więcej, uświadomienie sobie własnej słabości skłoni nas do jeszcze większej staranności w strzeżeniu naszej wiary, unikaniu pokus i trwaniu w Bożej łasce.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Bo smutek, który jest według Boga, przynosi pokutę ku zbawieniu, czego nikt nie żałuje; lecz smutek według świata przynosi śmierć.

> — *II Koryntian 7:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: nawrócenie, pokuta, smutek, Zbawienie, troska

*Interpretacja:*
W *II Koryntian 7:10* mówi o dwóch rodzajach smutku: smutku według Bożej woli oraz smutku tego świata. Smutek według Bożej woli prowadzi nas do nawrócenia i zbawienia. Pojawia się on, gdy uświadamiamy sobie, że nasze postępowanie nie podoba się Bogu, i jesteśmy gotowi na zmianę.

**Pokuta dla zbawienia**

Nawrócenie jest kluczowym pojęciem w życiu każdego chrześcijanina; to decyzja o zmianie kierunku życia i odwróceniu się od grzechu. Smutek według Bożej woli prowadzi do nawrócenia, a nawrócenie prowadzi do zbawienia. Gdy żałujemy za grzechy, wyznajemy wiarę w *Jezusa* i przyjmujemy Jego ofiarę, doświadczamy zbawienia, które On nam oferuje.

**Smutek tego świata**

Smutek tego świata to smutek, który do niczego dobrego nie prowadzi; jest to smutek pusty i pozbawiony sensu. Pojawia się on, gdy tracimy coś dla nas cennego – czy to relację, pracę, czy dobra materialne. Taki smutek może prowadzić do lęku i depresji.

**Skutek w postaci śmierci**

Werset ten ostrzega, że smutek tego świata sprowadza śmierć. Nie chodzi tukoniecznie o śmierć fizyczną, lecz o śmierć duchową, która oddziela nas od Boga. Smutek tego świata może sprawić, że oddalimy się od Boga i damy się pochłonąć własnym problemom oraz troskom.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Bo PAN, wasz Bóg, jest łaskawy i miłosierny i nie odwróci od was swojego oblicza, jeśli powrócicie do niego.
>
> *— II Kronik 30:9*

Książka: Stary Testament / II Kronik
Tematy: nawrócenie, Przebaczenie, laska, miłosierdzie, pokuta

*Interpretacja:*
Werset *II Kronik 30:9* zachęca nas, byśmy zwracali się do Pana z prośbą o miłosierdzie. Miłosierdzie jest kluczowym motywem w Biblii, gdyż odnosi się do współczucia i niezasłużonej życzliwości, jakimi Bóg nas obdarza mimo naszych błędów i grzechów. W tym sensie Bóg jest gotów przebaczyć i udzielić pomocy każdemu, kto zwraca się do Niego z pokornym i skruszonym sercem.

W ludzkiej naturze leży skłonność do oddalania się od Boga oraz zapominania o Jego miłości i miłosierdziu. Czasami pozwalamy, by okoliczności i trudności nas pochłonęły, tracąc z oczu fakt, że Bóg jest zawsze gotów okazać nam miłość i wyciągnąć pomocną dłoń. Dobra wiadomość jest jednak taka, że w każdej chwili możemy zwrócić się do Niego i doświadczyć Jego miłości oraz łaski.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> I jeśli mój lud, który jest nazywany moim imieniem, ukorzy się, będzie modlić się i szukać mojego oblicza, i odwróci się od swoich

> złych dróg, wtedy wysłucham go z nieba, przebaczę mu grzech i uzdrowię jego ziemię.
>
> *— II Kronik 7:14*

Książka: Stary Testament / II Kronik

Tematy: nawrócenie, Przebaczenie, wyzdrowienie, pokora, pokuta

*Interpretacja:*

Werset *II Kronik 7:14* stanowi wezwanie do pokory, modlitwy i nawrócenia. Jeśli pragniemy dostąpić Bożego przebaczenia i uzdrowienia naszej ziemi, musimy poddać się Bogu, szukać Jego woli i ufać, że On nam pomoże. Musimy zachowywać pokorę w relacjach z Bogiem i z innymi ludźmi oraz modlić się z wiarą i ufnością, aby Bóg nas wysłuchał, a my byśmy mogli odwrócić się od naszych złych dróg.

Werset ten jest obietnicą dla wszystkich, którzy szukają Boga i pragną zmienić swoje życie. Jeśli będziemy pokorni, będziemy modlić się z wiarą i porzucimy złe postępowanie, Bóg nam przebaczy i nas uzdrowi. Niech ten werset będzie dla nas zachętą, by szukać Boga całym sercem i być posłusznymi Jego woli w naszym życiu.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Nie zwleka Pan ze spełnieniem obietnicy, jak niektórzy uważają, że zwleka, ale okazuje względem nas cierpliwość, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, lecz aby wszyscy doszli do pokuty.
>
> *— II Piotra 3:9*

Książka: Nowy Testament / II Piotra

Tematy: nawrócenie, cierpliwość, obietnice, pokuta, Zbawienie, czasy ostateczne

*Interpretacja:*
*II Piotra 3:9* przypomina nam o Bożej cierpliwości i miłosierdziu, ukazując, że Bóg nas kocha i pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i wybrali podążanie Jego drogą.

Często tracimy cierpliwość, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli, jednak Bóg ma doskonały plan dla każdego z nas, a Jego czas jest zawsze właściwy. Ten fragment zachęca nas do refleksji i uświadomienia sobie, że Boże zamysły wykraczają poza nasze własne pragnienia i że tylko On zna właściwy moment na spełnienie swoich obietnic.

**Kontekst historyczny**

Kontekst historyczny *2. Listu św. Piotra* jest kluczowy dla zrozumienia znaczenia tego wersetu. W księdze tej *Piotr* zwraca się do wspólnoty wiernych zmagającej się z trudnościami wynikającymi z prześladowań i herezji. Prześladowania przybrały na sile i wydawało się, że Bóg opuścił Kościół; Piotr jednak przypomina wiernym, że Bóg jest wierny i zawsze obecny.

W czasie powstawania listu ludzie z niecierpliwością oczekiwali powrotu *Jezusa* i spełnienia Jego obietnicy rychłego przyjścia. Piotr wyjaśnia, że choć ich oczekiwania mogły być błędne, Bóg ma plan dotyczący tego powrotu i – co napawa nadzieją – daje czas na nawrócenie.

**Bóg jest cierpliwy i miłosierny**

Werset ten ukazuje wielką cierpliwość i miłosierdzie Boga, który pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i dostąpili odkupienia. Nikt nie jest bardziej zainteresowany naszym zbawieniem niż Bóg, gdyż to On nas stworzył i głęboko nas kocha.

Jest On tak miłosierny, że daje nam czas na nawrócenie – nie dlatego, że waha się co do swoich zamiarów, lecz dlatego, że pragnie, aby wszyscy zostali zbawieni i zaznali wewnętrznego pokoju. Ważne jest, by okazywać wdzięczność za Jego cierpliwą miłość i każdego dnia zabiegać o Jego przebaczenie.

**Moc nawrócenia**

Nawrócenie stanowi fundamentalny element naszej wiary, gdyż pozwala nam zbliżyć się do Boga i otrzymać Jego łaskę. Werset ten przypomina nam, że Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz by wszyscy się nawrócili i mieli szansę na osiągnięcie zbawienia.

Nawrócenie to proces wymagający pokory i siły woli, a jednocześnie źródło ogromnej siły, która pozwala nam iść naprzód. Bóg daje nam szansę na nawrócenie, abyśmy mogli osiągnąć prawdziwe szczęście; musimy jednak pamiętać, że nawrócenie nie zawsze jest łatwe – to wymagające zadanie, które wiąże się z wysiłkiem, pokorą i wytrwałością.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Odrzućcie więc wszelką plugawość oraz bezmiar zła i z łagodnością przyjmijcie zaszczepione w was słowo, które może zbawić wasze dusze.
>
> *— Jakuba 1:21*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: nawrócenie, zlo, Zbawienie, Słowo Boże

*Interpretacja:*
W tym interesującym wersecie *Jakuba 1:21*, Apostoł *Jakub* wzywa nas do odrzucenia wszystkiego, co oddziela nas od Boga. Pozbycie się brudu i złości jest kluczowe, aby móc przystąpić do *Bożego Słowa* z pokorą i gotowością przyjęcia „zaszczepionego słowa”, które ma moc zbawić nasze dusze.

**Co oznacza odrzucenie wszelkiego brudu i resztek złości?**

W tym fragmencie „plugawość” odnosi się do wszystkiego, co kala nasze umysły i ciała – takich jak nieczyste myśli, grzechy czy szkodliwe wpływy, które mogą nas oddalić od Boga. Niezwykle ważne jest, aby uwolnić się od tych rzeczy i podjąć zdecydowany wysiłek, by odrzucić wszystko, co dystansuje nas od naszego *Stwórcy*.

Złość natomiast odnosi się do wszelkich działań, którymi krzywdzimy siebie lub innych. Często kierują nami złe intencje i dążymy do własnych korzyści, nie zważając na dobro innych. Musimy porzucić takie postępowanie i dążyć do życia w zgodzie z naszym otoczeniem.

**Zaszczepione słowo a zbawienie naszych dusz**

„Zaszczepione słowo”, o którym mówi Jakub, to Słowo Boże. Apostoł wzywa nas, byśmy przyjmowali je z łagodnością i pozwolili mu zakorzenić się w naszych sercach, aby nasze dusze mogły dostąpić zbawienia. Istotne jest, by okazywać pokorę i otwartość w przyjmowaniu Bożego Słowa oraz pozwalać mu prowadzić nas w każdym aspekcie życia.

Zbawienie naszych dusz jest jedną z najważniejszych spraw i odpowiedzialności, jakie spoczywają na nas jako chrześcijanach. Słowo Boże wskazuje nam kierunek i drogę, którą należy podążać, aby osiągnąć zbawienie i w pełni cieszyć się życiem z Bogiem.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Dlatego jeszcze i teraz, mówi PAN, wróćcie do mnie całym swym sercem, w poście, płaczu i w lamencie.
>
> *— Joela 2:12*

Książka: Stary Testament / Joela

Tematy: nawrócenie, post, serce, smutek

*Interpretacja:*
W *Joela 2:12* znajdujemy Boże wezwanie skierowane do Jego ludu, by zwrócił się do Niego całym sercem. Werset ten zachęca nas do refleksji nad znaczeniem nawrócenia i pokuty w naszym życiu.

Słowo *„nawrócenie”* oznacza zwrot ku czemuś lub powrót. W wymiarze duchowym ten zwrot oznacza zmianę postawy i postępowania – taką, która oddziela nas od grzechu i przybliża do Boga. Nie jest to jedynie akt wiary, lecz ciągły proces wymagający zaangażowania, wysiłku i wytrwałości.

To nawrócenie zaczyna się od pokuty – głębokiego poczucia bólu i żalu z powodu naszych grzechów. Pokuta prowadzi nas do uznania naszych uchybień oraz potrzeby Bożego przebaczenia. Taki ból i płacz są niezbędne, abyśmy mogli zmienić swój sposób życia i doznać przemiany przez Boga.

*Wezwanie to nakazuje nam zwrócić się do Boga całym sercem*. Oznacza to, że nasze nawrócenie musi być całkowite i szczere. Nie możemy jedynie zmieniać zewnętrznego wyglądu czy działań; musimy przemienić nasze umysły i serca. Pełne nawrócenie wiąże się z całkowitym oddaniem się Bogu i bezwarunkowym poddaniem się Jego woli.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> I Bóg widział ich czyny, że odwrócili się od swojej złej drogi, i Bóg pożałował tego nieszczęścia, które zapowiedział im czynić, a nie uczynił.
>
> *— Jonasza 3:10*

Książka: Stary Testament / Jonasza

Tematy: nawrócenie, zlo, Przebaczenie, laska, pokuta, grzech

*Interpretacja:*
Przesłanie, które Bóg nakazał *Jonaszowi* przekazać miastu Niniwa, było proste: mieszkańcy Niniwy musieli odpokutować za swoje złe czyny, w przeciwnym razie groziła im zagłada. Choć mieszkańcy Niniwy słynęli ze swej niegodziwości, przyjęli słowa Jonasza i szczerze okazali skruchę. Widząc szczerość ich nawrócenia, Bóg odstąpił od zamiaru zesłania na nich zapowiedzianej klęski i postanowił nie niszczyć miasta.

Werset ten wywołał wiele dyskusji na temat tego, czy Bóg może „żałować" swoich decyzji. Czy Bóg może zmienić zdanie w kwestii podjętych postanowień? Czy zdarza Mu się popełniać błędy? Jednak w tym kontekście słowo *„żałować"* nie oznacza zmiany Bożego zamysłu, lecz raczej zmianę w Jego relacji z ludzkością. Bóg dostrzega szczerość skruchy mieszkańców Niniwy i zmienia swoje nastawienie wobec nich. *Taka zmiana postępowania stanowi przejaw Bożego miłosierdzia i łaski*.

*Jonasza 3:10 ukazuje również znaczenie skruchy i nawrócenia*. Mieszkańcy Niniwy nie tylko żałowali swoich złych czynów, ale także porzucili swoje niegodziwe postępowanie. Przypomina nam to wszystkim, że prawdziwa skrucha musi wiązać się nie tylko ze zmianą nastawienia, ale także ze zmianą sposobu życia. Musimy porzucić złe uczynki i podążać drogą prawości oraz sprawiedliwości.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Umartwiajcie więc wasze członki, które są na ziemi: nierząd, nieczystość, namiętność, złe żądze i chciwość, która jest bałwochwalstwem.
>
> *— Kolosan 3:5*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: nawrócenie, pragnienie, chciwość, bożki, materializm, grzech

*Interpretacja:*

Biblijny werset z Listu do *Kolosan 3:5*, mówiący o konieczności „uśmiercenia” w nas tego, co ziemskie, wzywa nas do refleksji nad potrzebą porzucenia postaw i zachowań niezgodnych z życiem według zasad chrześcijańskich.

**Co oznacza określenie „to, co ziemskie”?**

Pod tym pojęciem możemy rozumieć wszystko to, co skłania nas do czynów nieprzynoszących korzyści ani nam samym, ani otaczającemu nas światu – co oddala nas od Boga i sprawia, że ulegamy pokusom, które sprowadzają nas na manowce. Werset ten wymienia konkretne postawy, którym możemy ulec, takie jak nieczystość seksualna, nieczystość serca, żądza, złe pragnienia czy chciwość. Warto pamiętać, że każdy z nas doskonale zdaje sobie sprawę z tego, jakie zachowania przeszkadzają nam w życiu zgodnym z wolą Bożą.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Nie okłamujcie się wzajemnie, skoro zrzuciliście z siebie starego człowieka z jego uczynkami; A przyodzialiście się w nowego, który się odnawia w poznaniu na obraz tego, który go stworzył.
>
> *— Kolosan 3:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: nawrócenie, życie, kłamstwo, zmiana

*Interpretacja:*

W tych wersetach apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy nie okłamywali się nawzajem, przypominając, że musimy odrzucić naszą dawną, grzeszną naturę wraz z jej uczynkami. Pouczenie to ukazuje, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do uczciwości i prawdy oraz jak chrześcijanie powinni odzwierciedlać nową naturę, która wyklucza nieuczciwe postępowanie.

**Kłamstwo w Biblii**

Kłamstwo jest tym, co bezpośrednio sprzeciwia się prawdzie – prawdzie stanowiącej istotę natury naszego *Ojca Niebieskiego*. Biblia wielokrotnie potępia kłamstwo i fałsz; nie jest to jedynie koncepcja Nowego Testamentu, lecz temat poruszany w obu częściach Pisma Świętego. Warto tu przywołać Księgę *Przysłów 12:22: „Wargi kłamliwe budzą odrazę w PANU, a ci, którzy postępują w prawdzie, podobają mu się”*.

**Odrzucenie starego człowieka**

Gdy apostoł Paweł mówi o „starym człowieku” (lub „starej naturze”), ma na myśli konieczność odrzucenia przez chrześcijanina dawnej, grzesznej natury, która budzi odrazę u Boga. To odrzucenie starego człowieka stało się możliwe dzięki dziełu *Chrystusa* na krzyżu, gdzie wziął On na siebie nasze grzechy i obdarzył nas swoją sprawiedliwością. Choć proces ten jest możliwy jedynie dzięki wierze w *Jezusa*, wymaga od wierzącego wysiłku i zaangażowania, aby jego życie odzwierciedlało przemianę, której doświadczył.

**Nowy człowiek, odnawiany w poznaniu**

Kluczowe znaczenie ma tu pojęcie „odnowienia”, gdyż odzwierciedla ono proces przemiany, jakiej wierzący doświadcza *w Chrystusie*. Nie jest to zmiana chwilowa, lecz ciągły proces, w którym coraz bardziej porzucamy starego człowieka i przyoblekamy się w nowego. Proces ten nie jest czymś, czego dokonujemy o własnych siłach, ani czymś, co dzieje się automatycznie. Sformułowanie „w poznaniu” sugeruje, że odnowienie następuje tylko wtedy, gdy łączymy się ze źródłem wszelkiej wiedzy – *z Bogiem*.

Odnowienie wiąże się ze zmianą sposobu myślenia; przemiana ta może dokonać się jedynie wtedy, gdy pojednamy się z naszym *Stwórcą* i pozwolimy *Jego Duchowi* kierować

naszymi krokami.

**Na obraz Tego, który go stworzył**

Odnosi się to do faktu, że przyoblekając się w nowego człowieka, zaczynamy coraz bardziej przypominać *naszego Stwórcę*. Istota „obrazu Stwórcy” tkwi w tym, że Bóg stworzył ludzi na Swój obraz i podobieństwo, co oznacza, iż posiadamy wyjątkową zdolność odzwierciedlania Jego przymiotów i cech.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Doświadczajmy i badajmy nasze drogi, nawróćmy się do PANA.
>
> *— Lamentacje 3:40*

Książka: Stary Testament / Lamentacje
Tematy: nawrócenie, życie, pokuta

*Interpretacja:*

**Zbadajmy i oceńmy nasze postępowanie**

Badanie własnej drogi wiąże się z analizą i oceną naszego postępowania oraz myśli, aby upewnić się, że podążamy we właściwym kierunku. *Życie chrześcijanina* to droga wzrostu i przemiany, a autorefleksja stanowi w tym procesie niezwykle ważne narzędzie. Musimy zadawać sobie pytania: Czy postępuję zgodnie z zasadami miłości i sprawiedliwości? Czy przestrzegam Bożych przykazań? Czy w moim życiu jest coś, co odciąga mnie od Boga?

**Zwróćmy się ku Panu**

Szukanie Pana oznacza społeczność z Bogiem – nawiązywanie z Nim więzi poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. W codziennym życiu napotykamy wiele pokus i

spraw odwracających uwagę, które mogą oddalić nas od Boga. Dlatego musimy świadomie Go szukać i zwracać się do Niego, prosząc o prowadzenie i pomoc.

Zwrócenie się ku Panu oznacza okazanie skruchy za nasze czyny oraz prośbę o wybaczenie wszelkich postaw czy myśli niezgodnych z Jego wolą. Nasza siła jako chrześcijan płynie z życia w bliskości z Bogiem, a nie z naszych własnych możliwości. Dlatego tak istotne jest utrzymywanie z Nim bliskiej relacji i nieustanne zabieganie o Jego obecność oraz prowadzenie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wypełnił się czas i przybliżyło się królestwo Boże. Pokutujcie i wierzcie ewangelii.
>
> *— Marka 1:15*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: nawrócenie, wiara, Krolestwo Boga, pokuta

*Interpretacja:*
Werset Ewangelii *Marka 1:15* jest częścią fragmentu, w którym *Jezus* rozpoczyna swoją ziemską posługę, głosząc *Ewangelię* i czyniąc cuda w imię Boże. W tym wersecie Jezus kieruje do ludzi wezwanie do działania.

**Pełnia czasu i Królestwo Boże**

Aby zrozumieć znaczenie słów z Ewangelii *Marka 1:15*, należy pojąć biblijny kontekst, w jakim zostały one zapisane. W Starym Testamencie o „Królestwie Bożym” mówi się często jako o przyszłym stanie odkupienia i zbawienia. Prorok Izajasz zapowiadał, że Mesjasz przyniesie ludowi Bożemu czas radości i odnowy (Izajasza 61:1–3).

Rozpoczynając swoją publiczną działalność, Jezus potwierdził, że zapowiadany czas nadszedł, a Królestwo Boże jest bliskie. Jezus nie mówił o królestwie politycznym czy terytorialnym, lecz o duchowym królestwie zbawienia i odkupienia. W Nowym Testamencie królestwo to jest ukazywane zarówno jako rzeczywistość obecna, jak i przyszła; nadeszło ono już w osobie Jezusa, a jednocześnie w pełni urzeczywistni się w przyszłości, gdy Jezus powróci, by ustanowić swoje Królestwo na ziemi.

**Wezwanie do nawrócenia i wiary**

Jezus ogłosił, że skoro Królestwo Boże jest bliskie, konieczne jest nawrócenie i uwierzenie w Ewangelię. Nawrócenie jest odpowiedzią na Bożą łaskę; wiąże się ono z uznaniem, że grzech oddziela nas od Boga, z gotowością do zmiany sposobu życia oraz z pragnieniem *pojednania z Bogiem przez Chrystusa*. Z kolei wiara to ufność w odkupieńcze dzieło Jezusa na krzyżu oraz przekonanie, *że jest On Synem Bożym i Zbawicielem świata*.

Wezwanie do nawrócenia i wiary jest wezwaniem do zbawienia. Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie nawrócili się i uwierzyli w Niego, by mogli osiągnąć życie wieczne. Nawrócenie i wiara nie są jednorazowym aktem, lecz ciągłym zobowiązaniem i sposobem życia. Każdego dnia musimy odnawiać naszą wiarę w Boga oraz żałować za nasze błędy i grzechy.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę. Bądź więc gorliwy i pokutuj.
>
> *— Objawienie 3:19*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: nawrócenie, życie, miłość, kara, pokuta

*Interpretacja:*
Księga Objawienia to ostatnia księga Nowego Testamentu, uznawana za proroctwo dotyczące końca świata. Zawiera ona wiele treści na temat Bożej miłości, miłosierdzia, sprawiedliwości i odkupienia. W szczególności werset *Objawienie 3:19* mówi o tym, jak Bóg upomina i karci tych, których miłuje.

**Bóg upomina i karci**

W *Objawienie 3:19* Bóg mówi: *„Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę”*. Słowo *„upominać”* oznacza wskazywanie na błąd lub udzielanie nagany. Słowo *„karcić”* odnosi się do skorygowania postępowania lub wymierzenia kary wychowawczej. Oba te pojęcia wskazują, że Bóg jest gotów ingerować w nasze życie, gdy potrzebujemy skorygowania i karcenia. Choć może się to wydawać surowe, w rzeczywistości jest aktem miłości.

Kiedy Bóg kogoś upomina lub karci, nie czyni tego lekkomyślnie ani pod wpływem kaprysu. Działa, ponieważ wie, że dana osoba potrzebuje pomocy w zmianie swojego postępowania lub w pokonaniu trudności. Zatem Boże upomnienie i karcenie płyną z miłości i mają na celu pomóc nam stać się lepszymi.

**Dlaczego Bóg karci?**

Biblia zawiera wiele przykładów sytuacji, w których Bóg upominał lub karcił ludzi. Na przykład Izraelici byli karceni wielokrotnie, gdy nie słuchali Boga i oddawali cześć bożkom. Znajdujemy tam również opisy proroków, których Bóg upominał, gdy nie wypełniali Jego poleceń.

Dlaczego jednak Bóg karci? Istnieje ku temu kilka powodów. Po pierwsze, Bóg karci nas, by skorygować nasze postępowanie, gdy zbaczamy z właściwej drogi. Wie, że jeśli będziemy nadal podążać w złym kierunku, sprowadzimy cierpienie na siebie i na ludzi wokół nas. Dlatego Bóg interweniuje, pomagając nam wrócić na właściwą ścieżkę. Po drugie, Bóg karci nas, by chronić przed złem. Gdy decydujemy się na coś, co może być dla nas niebezpieczne, Bóg może wkroczyć i udzielić nam nagany lub kary, aby

powstrzymać nas przed realizacją tego zamiaru. Choć w danej chwili może się to wydawać surowe, może nas uchronić przed znacznie poważniejszymi kłopotami.

Co więcej, Bóg karci nas, by udzielić nam lekcji. Gdy postępujemy niewłaściwie, możemy wyciągnąć wnioski z własnych błędów i wzrastać w wierze oraz mądrości. Zamiast postrzegać karcenie jedynie jako karę, możemy widzieć w nim lekcję, którą musimy przyswoić, aby stać się lepszymi ludźmi.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Weźcie ze sobą słowa i zawróćcie do PANA. Mówcie do niego: Przebacz całą naszą nieprawość i daj to, co dobre, wtedy oddamy ci cielce naszych warg.
>
> *— Ozeasza 14:2*

Książka: Stary Testament / Ozeasza
Tematy: nawrócenie, Przebaczenie

*Interpretacja:*
W *Ozeasza 14:2* jesteśmy wzywani, by zwracać się do Boga ze słowami błagania oraz powracać do Niego w pokorze i z postawą skruchy. W tym wersecie Bóg zaprasza nas, abyśmy porzucili wszystko, co oddziela nas od Niego, i ofiarowali Mu samych siebie w duchu pokory i wdzięczności. Przyjrzyjmy się bliżej temu fragmentowi i zobaczmy, jak może on pomóc nam skupić się na prawdzie oraz odnaleźć właściwy kierunek w życiu.

**Znaczenie błagania i pokory**

Pierwsza część tego wersetu wzywa nas, byśmy przychodząc do Boga, przynosili ze sobą słowa błagania. Takie błaganie pozwala nam zbliżyć się do Niego z pokornym i

skruszonym sercem, gotowym przyjąć to, co On dla nas przygotował. Modlitwa jest również wyrazem głębokiej wiary w Boga, gdyż uświadamiamy sobie, że tylko On może nam pomóc w naszych najgłębszych potrzebach.

Kolejnym kluczowym aspektem tego fragmentu jest *pokora*, ponieważ tylko ci, którzy uniżają się przed Bogiem, mogą otrzymać oferowaną przez Niego łaskę i przebaczenie. Prawdziwa pokora pozwala nam dostrzec, jak bardzo potrzebujemy Bożej łaski, i pomaga odwrócić się od wszystkiego, co oddziela nas od Niego.

**Boże odkupienie i przebaczenie**

Druga część tego wersetu mówi o Bożym odkupieniu i przebaczeniu, zachęcając nas do prośby o usunięcie wszelkiej nieprawości z naszego życia. Słowo *„nieprawość”* odnosi się do wszystkiego, co niesprawiedliwe, grzeszne lub sprzeczne z wolą Bożą. Prosząc Boga o oczyszczenie z wszelkiej nieprawości, uznajemy własną niedoskonałość i szukamy Jego łaski, która pomoże nam przezwyciężyć nasze słabości.

Istotnym elementem tego fragmentu jest przebaczenie, gdyż tylko dzięki niemu możemy zaznać pokoju i uwolnić się od ciężaru grzechu. Boże przebaczenie pozwala nam powrócić do Niego z odnowionym sercem oraz głęboką wdzięcznością za Jego miłość i dobroć.

**Ofiara naszych warg**

Trzecia i ostatnia część tego fragmentu wzywa nas do złożenia Bogu ofiary z naszych warg. Ofiara ta stanowi wyraz naszej wdzięczności i miłości do Boga; wypływa ona z obietnicy oddania Mu wszystkiego, czym jesteśmy i co posiadamy. *Ofiara z warg jest sposobem na potwierdzenie naszego zaufania do Boga i wyrażenie dla Niego uwielbienia*.

Składając ofiarę naszych warg, uznajemy, że wszystko, co posiadamy, pochodzi od Boga, a nasze życie spoczywa w Jego rękach. Ofiara ta wyraża naszą wdzięczność wobec Boga za Jego miłość i łaskę, pomagając nam żyć w duchu pokory i wdzięczności.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Powróćcie do mnie, mówi PAN zastępów, a ja powrócę do was, mówi PAN zastępów.
>
> *— Zachariasza 1:3*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: nawrócenie, posłuszeństwo, niezawodność, pokuta

*Interpretacja:*
Księga Zachariasza to księga prorocka Starego Testamentu. Została ona napisana przez proroka *Zachariasza* po niewoli babilońskiej, gdy lud Izraela powrócił do ojczyzny i przystąpił do odbudowy miasta oraz świątyni. W tym kontekście przesłanie Zachariasza stanowiło wezwanie do duchowej odnowy i przywrócenia prawdziwego oddawania czci Bogu.

W *Zachariasza 1:3* Bóg zwraca się do ludu Izraela, wzywając go do nawrócenia i ukorzenia się, aby mógł do Niego powrócić.

**Jak możemy odnieść to do naszego własnego życia?**

To wezwanie do powrotu do Boga dotyczy nie tylko Izraelitów z czasów biblijnych, lecz całej ludzkości na przestrzeni dziejów. Każdy z nas w pewnym momencie życia musi powrócić do Boga – czy to dlatego, że się od Niego oddaliliśmy, czy też dlatego, że nigdy Go nie poznaliśmy.

Wezwanie do powrotu do Boga wiąże się ze zmianą kierunku naszego życia. Oznacza ono odwrócenie się od grzechu i złego postępowania oraz zwrócenie się ku Bogu całym swoim jestestwem. Tej zmiany kierunku nie jesteśmy w stanie dokonać o własnych siłach; wymaga ona działania *Ducha Świętego* w nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Nie bądźcie jak wasi ojcowie, do których wołali dawni prorocy, mówiąc: Tak mówi PAN zastępów: Odwróćcie się teraz od waszych złych dróg i od waszych złych uczynków. Ale oni nie usłuchali ani nie zważali na mnie, mówi PAN.
>
> *— Zachariasza 1:4*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: nawrócenie, zlo, sluchac

*Interpretacja:*
*Zachariasza 1:4* wzywa nas do refleksji i rachunku sumienia. Prorok *Zachariasz* – jeden z tych, którzy powrócili z niewoli babilońskiej – przypomina o tym, jak ważne jest wyciąganie wniosków z historii i unikanie błędów naszych przodków. Fragment ten nawiązuje do apeli wcześniejszych proroków, którzy starali się skłonić lud do porzucenia złych dróg i uczynków. Mimo to ludzie zlekceważyli te ostrzeżenia i nadal podążali błędną ścieżką.

**Prorocy i przywódcy religijni**

Werset ten uczy nas, jak istotne jest słuchanie rad proroków i przywódców religijnych, gdyż wskazują oni właściwą drogę. Zachęca nas również do refleksji nad naszym postępowaniem i zastanowienia się, czy kroczymy we właściwym kierunku, czy też nasze życie wymaga zmian.

W świecie, w którym zdaje się dominować zepsucie, niesprawiedliwość i zło, przesłanie to jest szczególnie aktualne. Skłania nas ono do ponownej oceny naszych czynów i zadania

sobie pytania: czy przyczyniamy się do dobra społeczeństwa, czy też – przeciwnie – pogłębiamy cierpienie i rozpacz?

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*